

РЕШЕНИЕ

№ 8955

гр. София, 14.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 13.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **12020** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Д. Х. Д., със съдебен адрес в [населено място] срещу отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в Решение №1307/2024г. от 14.11.2024г. на заместник на главния прокурор при Върховна прокуратура по т.1, т.2, т.3 и т.4 от заявление вх. № 11/27.05.2024г., подадено на 22.05.2024г..

С жалбата се твърди, че не са изпълнени дадените с влязло в сила съдебно решение указания до органа за предоставяне на достъп до обществена информация. Иска се оспореното решение да бъде обявено за нищожно или при условията на евентуалност да бъде отменено, а преписката да бъде върната на органа за произнасяне с предоставяне на пълен достъп, като се определи и срок за това.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от жалбоподателя и се претендира присъждане на разноски.

Ответникът – заместник на главния прокурор чрез упълномощен представител с писмено становище и в съдебно заседание оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че оспореното решение е изцяло съобразено с мотивите на постановеното решение по адм.д. № 5945/2024г. по описа на АССГ. Застъпва се становище, че прокурорът по чл.411а, ал.4 от НПК еднолично не е задължен субект по ЗДОИ, тъй като не разполага с предоставени му от законодателя правомощия да се произнася по заявления за достъп до обществена информация и задължен субект по смисъла на чл.3 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ е Прокуратурата на Република България /ПРБ/ чрез главния прокурор, който представлява

прокуратурата. Поддържа се становище, че търсената информация по т.1, т.2 и т.4 от заявлението е предоставена с оспореното решение, а информацията по т.3 не е информация, която се създава, събира и съхранява по зададените от заявителя критерии. Иска се жалбата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбоподателката подаде заявление с вх. № 11/27.05.2024г., адресирано до Прокурора за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор с искане за предоставяне на достъп до обществена информация, както следва: 1./ данни, относно създадения във връзка с дейността на Прокурора за разследване на главния прокурор отделен модул в информационната система на прокуратурата на Република България, включително договора за неговото изработване, данни за възложителя и изпълнителя по договора/поръчката, както и данни относно кръга и длъжностите на лицата, които имат достъп до този модул, както и данни за системния администратор и за неговия работодател; 2./ Брой, длъжностни характеристики /включително посочване на утвърдилите ги орган/, както и данни относно процедурите за подбор на служителите, които подпомагат дейността на Прокурора за разследване на главния прокурор /в това число разследващи полицаи и митнически инспектори/, участващите в тези процедури лица, както и наличната документация, свързани с тези процедури; 3./ Брой и данни, образувани преписки, по които поради наличие на данни за обстоятелствата по чл.129, ал.3, т.5 от Конституцията на Република България, които не съставляват престъпления и на основание чл.411а, ал.6 от НПК - Прокурорът за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор, е изпратил събраните материали на министъра на правосъдието; 4./ данни, относно бюджета, с който разполага службата за текущата година; 5./ данни, относно официалния и електронен адреси за кореспонденция.

Във връзка със заявлението с Решение № 1307/05.06.2024г. заместник на главния прокурор на Република България е посочил, че информацията по т.1, т.2 и т.4 от заявлението се съдържа в Правилник за администрацията на Прокуратурата на Република България /ПАПРБ/, а по т. 3 – че не е създадена такава информация. Информацията по т.5 от заявлението е предоставена. Това решение е обжалвано и по жалбата в АССГ е образувано адм.д. № 5945/2024г.. С решение № 22177/04.11.2024г., постановено по делото съдът е отменил Решение № 1307/05.06.2024г. на заместника на главния прокурор на Република България в частта, с която е отказано предоставянето на обществена информация по т.т. 1, 2, 3 и 4 от заявление с вх. № 11/27.05.2024г. от Д. Х. Д. от [населено място] и е изпратил преписката на заместника на главния прокурор на Република България за произнасяне в 14 дневен срок от получаването и, съобразно дадените задължителни указания по прилагането на закона в мотивната част на решението.

При новото разглеждане на заявлението е постановено Решение №1307/2024г. от 14.11.2024г. от заместник на главния прокурор при Върховна прокуратура, с което: -по т.1 от заявлението е посочено, че съгласно §2, т.1 от ПАПРБ в обхвата на дейността по информационно обслужване и технологии в общата администрация на Администрацията на главния прокурор /АГП/ е включено създаването и функционирането на модул в Унифицираната информационна система на ПРБ за информационно осигуряване на дейността на прокурора за разследване на

престъпления, извършени от главния прокурор или от заместник на главния прокурор, както и дейността на заместника на главния прокурор, който осъществява контрол върху действията на прокурора за разследване на престъпления, извършени от главния прокурор или от заместника му, и този модул не е резултат от възлагане на обществена поръчка. Посочено е, че служители от общата администрация осигуряват функционирането на модула и че техен работодател е ПРБ. Записано е също, че дейността по деловодно-административно обслужване на прокурора по чл.411а, ал.4 от НПК се обслужва от изрично определени служители от специализираната администрация на Върховна прокуратура и тези лица имат достъп до модула съгласно §6 от Правилника, респ. чл.33б от ПАПРБ.

-По т.2 от заявлението е посочено, че процедурите по назначаване, атестиране и повишаване в ранг на съдебните служители са уредени в Глава седма на ПАПРБ, и че прокурорът по чл.411а, ал.4 от НПК се подпомага от съдебни служители от специализираната администрация на Върховна прокуратура, като нарочни конкурси не са обявявани. Тези служители са в трудови правоотношения с ПРБ и длъжностните им характеристики са част от техните трудови досиета.

-По т.3 от заявлението е посочено, че данни за дейността на прокуратурата се предоставят въз основа на информацията, събирана и обобщавана по реда на Указание за организация на информационната дейност в ПРБ, утвърдено със заповед от 30.05.2014г. на главния прокурор /УОИД/, като структурното отчитане на досъдебните производства – по текстове/членове от особената част на НК, е по основни престъпни състави и за определени показатели: новообразувани досъдебни производства /ДП/; внесени в съда ДП; прокурорски актове, внесени в съда; наложени наказания – общо и по видове; оправдани лица с влязъл в сила съдебен акт. Записано е, че утвърдените статистически показатели не включват разграничение на прокурорските преписки и досъдебните производства по имена на участници в производството, нито обстоятелства, относими към нормата на чл.411а, ал.6 от НПК, поради което търсената информация не се създава.

-По т.4 от заявлението е посочено, че прокурорът по чл.411а, ал.4 от НПК е прокурор във Върховна прокуратура и не разполага с отделен/обособен бюджет, а средствата за осъществяване на дейността на Върховната прокуратура, вкл. и на прокурора по чл.411а, ал.4 от НПК, се осигуряват от бюджета на ПРБ.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 14.11.2024г.. Жалбата е подадена на 28.11.2024г.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е допустима. Подадена е от адресат на акта, в законоустановения срок и срещу подлежащо на оспорване решение.

Решението не може да се определи като такова, с което се предоставя изцяло поисканата информация, поради което за жалбоподателя е налице правен интерес от оспорването му.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган – заместник на главния прокурор при Върховна прокуратура, оправомощен със заповед № РД-04-101/10.04.2024г. на главния прокурор, издадена на основание чл.138, т.1 и т.2 от ЗСВ и чл.28, ал.2 от ЗДОИ.

Спазена е писмената форма.Посочени са фактически и правни основания. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

С решението е предоставен достъп само до една част от поисканата със заявлението информация.За останалата част или не са изложени аргументи, или мотивите не намират опора в нормативната база и това обуславя извод за отказ за предоставяне на достъп до тази информация.

По т.1 от заявлението не е предоставен пълен достъп до поисканата информация, тъй като не е отговорено сключен ли е договор за създаване на модула със служителите от общата администрация, които са създали модула; не са посочени длъжностите на лицата, които имат достъп до този модул, както и данни за системния администратор.

По т.2 от заявлението предоставеният достъп до информация не е пълен, тъй като не е посочен броят на служителите, които подпомагат прокурора по чл.411а, ал.4 от НПК /включително разследващи полицаи и митнически инспектори/, не са предоставени длъжностните им характеристики, с данни за утвърдили ги орган и не е посочена процедурата за подбор на тези служители от общия брой на служителите от специализираната администрация на Върховна прокуратура. Не е посочено и дали е налична документация във връзка с извършения подбор.

По т.3 от заявлението следва да се има предвид разпоредбата на чл.128а, ал.2 от ЗСВ, според която главният прокурор ежегодно в срока по ал.1 внася в Народното събрание доклад относно дейността на прокуратурата по противодействие на корупционните престъпления, който включва информация и анализ: за образувани и приключили дела за корупционни престъпления, като за корупционни престъпления от висок обществен интерес докладът съдържа информация за фазата, на която се намират делата, брой на осъдителните и оправдателните присъди, други основания за приключване на производствата; анализ на сроковете за извършване на разследванията, качеството на обвинителните актове и причините за конкретния резултат от производството. Корупционните престъпления от висок обществен интерес се определят въз основа на критерии, които включват длъжност на лицето в йерархията на органите на публична власт, степен на засегнат интерес и степен на обществена значимост и публичен интерес. След като в посочената разпоредба изрично е посочено, че тези престъпления се определят въз основа на критерии, които включват длъжност на лицето в йерархията на органите на публична власт, степен на засегнат интерес и степен на обществена значимост и публичен интерес отказът по т.3 от заявлението е неоснователен. Задължението за тази отчетност произтича от закона, респ. създаването на тази информация е законово определено и не зависи от съдържанието на статистическата форма.Тъй като това е информация, която се създава и съхранява при главния прокурор следва да се предостави.

По т.4 от заявлението:

Съгласно чл.30, ал.2, т.1 от ЗСВ Пленумът на Висшия съдебен съвет приема проекта на бюджета на съдебната власт. Прокуратурата на Република България е второстепенен разпоредител с бюджет. Общата администрация в администрацията на Главния прокурор осъществява финансово-стопански дейности между които и извършване на финансиране на звената в Прокуратурата на Република България като третостепенни разпоредители с бюджет /чл.12, ал.1, т.1, чл.13, ал.1, т.8 от ПАПРБ/. Съгласно чл.136, ал.2 от ЗСВ прокурорът по разследването срещу главния прокурор или негов заместник е част от Прокуратурата на Република България и като такъв следва да разполага с бюджет за осъществяване на дейността си. В оспореното

решение е посочено, че прокурорът по чл.411а, ал.4 от НПК не разполага с отделен/обособен бюджет и че дейността му се финансира от бюджета на ПРБ. Доказателства оборващи това твърдение не са представени, а и в нормативната уредба не е регламентиран самостоятелен бюджет за прокурора по чл.411а, ал.4 от НПК, поради което следва да се приеме, че предоставената с решението информация е изчерпателна.

Предвид изложеното жалбата е основателна по отношение на една част от търсената информация с т.1, т.2 и т.3 от заявлението и неоснователна за информацията по т.4 от заявлението.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски в размер на 10,00 лв. за внесена държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказът за предоставяне на обществена информация, обективиран в Решение №1307/2024г. от 14.11.2024г. на заместник на главния прокурор при Върховна прокуратура по т.1, т.2 и т.3 от заявление вх. № 11/27.05.2024г., подадено на 22.05.2024г..

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Х. Д., със съдебен адрес в [населено място] срещу отказ за предоставяне на обществена информация, обективиран в Решение №1307/2024г. от 14.11.2024г. на заместник на главния прокурор при Върховна прокуратура по т.4 от заявление вх. № 11/27.05.2024г..

ИЗПРАЩА преписката на заместник на главния прокурор за произнасяне по т.1, т.2 и т.3 от заявление вх. № 11/27.05.2024г., в 14 дневен срок, съобразно дадените задължителни указания по прилагането на закона в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на Д. Х. Д., със съдебен адрес в [населено място] сумата 10,00 лв., разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: